

מסכת שקלים

פרק ה

א. אלו הן הממגין שמי במקדש, יוחנו בון פנחס על החותמות, אחיה על הגסדים, מטהיה בון שמואל על הפיסות, פתחה על מקבין. פתחה, זה מרדכי. למה נקרא שמו פתחה. שמה פותח בדברים ודרכו, ויודע שבאים לשון. בון אחיה על חוללי מעיים, נחנניא חופר שיחין, גביני כרוז, בון גבר על נעלית שעירים, בון בכ' על הפקיע, בון ארזה על האצלל, הגרס בון לוי על השיר, בית גרמו על מעשה לחים הפנים, בית אבטינס על מעשה הקטרת, אלעזר על הפרוכות, ובנחס על המלבוש:

ב. אין פוחתין משלשה גזברין ומשבעה אמרכלין, ואין עושים שורה על האבור בממון פחות משמנים, חוץ מבון אחיה שעיל חוללי מעיים ואלעזר שעיל הפרוכות, שאוthon קבלו רוב האبور עליהם:

ג. ארבעה חותמות היו במקדש, וכתוב עלייהו, עגל, זכר, גדי, חוטא. בון עזאי אומר, חמשה היו, וארכמית כתוב עלייהו, עגל, זכר,

גָּדִי, חֹטְאַ דָּל, וְחֹטְאַ עֲשֵׂיר. עַגֵּל מְשֻׁמֶּשׁ עִם גָּסְבִּי בְּקָר גָּדוֹלִים וְקָטָנִים, זָכָרים וּנְקָבּוֹת. גָּדִי מְשֻׁמֶּשׁ עִם גָּסְבִּי צָאוֹן גָּדוֹלִים וְקָטָנִים, זָכָרים וּנְקָבּוֹת, חֹזֵז מְשֻׁמֶּשׁ אִילִּים. זָכָר מְשֻׁמֶּשׁ עִם גָּסְבִּי אִילִּים בְּלֹבֶד. חֹטְאַ מְשֻׁמֶּשׁ עִם גָּסְבִּי שָׁלַשׁ בְּהַמּוֹת שֶׁל מַצּוּרָעִין:

ד. מי שַׁהְוָא מְבַקֵּשׁ גָּסְבִּים הַוְלוֹד לֹא אָצֵל יוֹחָנָן שַׁהְוָא מִמְּנָה עַל הַחֹתְמֹת, נוֹתֵן לוֹ מַעֲוֹת וּמִקְבֵּל מִמְּנוּ חֹתְם. בָּא לֹא אָצֵל אֲחִיה שַׁהְוָא מִמְּנָה עַל הַגְּסִכִּים, וּנוֹתֵן לוֹ חֹתְם וּמִקְבֵּל מִמְּנוּ גָּסְבִּים. וְלֹעֲבָב בְּאַין זה אָצֵל זה, וְאֲחִיה מַזְכִּיא אֶת הַחֹתְמֹת וּמִקְבֵּל כְּנַגְדוֹ מַעֲוֹת. וְאִם הַוְתִּירוּ הַוְתִּירוּ לְהַקְדִּישׁ. וְאִם פְּחַתּוּ, הִיא מְשֻׁלִּם יוֹחָנָן מִבֵּיתוּ, שִׁיד הַקְדִּישׁ עַל הַעֲלִיוֹנָה:

ה. מי שָׁאַבֵּד מִמְּנוּ חֹתְמֹו, מִמְּתִינֵינוּ לֹא עַד הַעֲרָבָה. אִם מַזְכִּיאוּ לֹא כְּדִי חֹתְמֹו, נוֹתְנֵינוּ לֹא. וְאִם לֹא לֹא הִיא לֹא. וְשִׁם הַיּוֹם כְּתוּב עַל יָדָיו מִפְנֵי הַרְפָּאִין:

ו. שְׁפִי לְשָׁכוֹת הִי בְּמִקְדֵּשׁ, אַחַת לְשָׁכַת חַשְׁאִים, וְאַחַת לְשָׁכַת הַכְּלִים, לְשָׁכַת חַשְׁאִים יַרְאֵי חֹטָא נוֹתְנִים לְתֹזְכָה בְּחַשְׁאִים, וְעַגְגִּים בְּגַיְתִּים טוֹבִים מִתְפְּרִגְסִים מִתְזַכָּה בְּחַשְׁאִים. לְשָׁכַת הַכְּלִים, כֹּל מִשַּׁהְוָא מַתְנַצֵּב כֶּלִי, זַוְרָקוּ לְתֹזְכָה. וְאַחַת לְשָׁלְשִׁים יוֹם, גַּזְבָּרִין פָּותְחִין אֹתָה. וְכֹל כֶּלִי שֶׁמַזְכִּיאוּ בּוּ צָרָה לְבַדֵּק הַבַּיִת, מַבִּיחִין אֹתָו. וְהַשְׁאָר גַּמְכָרִין בְּדִמְיָהָוּ וּנוֹפְלִין לְלִשְׁכַת בְּדַק הַבַּיִת:

